

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 1. Peccatum est summum malum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

ob quæ omni conatu fugere, odioque prosequi teneamur peccatum: quia *Iste est omnis fructus, ut auferatur* *Isa. 27.*

peccatum: nimirum, fructus Passionis & Mortis Christi rotus est destruere peccatum, & hinc quoque noster fructus, nostrum studium, nostrum desiderium sit, oportet; ut, videlicet à nobis tollamus omnem peccandi materiã & occasionem, semper puros & mundos in conspectu Dei nos conseruemus. Huius nobis exemplum dedit sanctissima Mater Dei, quæ, cum adhuc in templo moraretur, accuratissimè, omniq; diligentia, veluti reuelauit S. Elizabethæ, obseruare studuit hæc duo præcepta: putat, Amorem sanctum Dei & proximi, & odium peccati: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, & proximum sicut teipsum: & odio habebis inimicum tuum, id est, peccatum.* *S. Bonav. in vita Christi.* Enim verè affirmari potest, peccatum solum esse verum nostrum inimicum, siquidem hoc solum animæ nostræ nocere, & infinitum damnum inferre potest. Progrediamur igitur ad motiua, ob quæ peccatum odio habendum & fugiendum sit. Ac primum sit.

Peccatum est summum malum.

CAPUT I.

Peccatum malum est, & absolutè malum; id est, omne *S. Aug. in*
& infinitum malum. Ac primum est infinitum malum *medit.*
in genere iniuriæ, quia est offensa Dei infiniti: & eò
maior est iniuria, quò maior est dignitas personæ of- *S. Thom.*
fensa. Secundò, est infinitum malum in genere damni,
quia priuat nos infinito bono, quod est Deus. Tertio,
est infinitum in genere sensus, quia condemnat
nos infinita peccata ignis infernalis. Quarto denique,
est infinitum malum in omni genere mali: *Propter illos, Eccles. 40.*
(id est, peccatores) factus est cataclysmus, id est, vniuersale diluuium omnium pœnarum. Tria in Scriptura sacra leguntur diluua: vnum fuit aquarum tempore Noë alterum erit ignis in extremo Iudicio: vltimum diluuium omnium pœnarum erit in inferno in pœnam peccatoris. Ex dictis inferetur tanquam necessaria consequentia

S. Aug.

S. Bern.

lib. 2. q. 71.

m. 6. Caiet.

quentia: si peccatum est summum malum, ergo est so-
 lum malum: Hi duo termini *summum* & *solum*, vix
 mul eueniunt in bono; ita & in malo. Deus est in-
 nitum & summum bonum; ergo, bene inferitur, est so-
 lum bonum: quia *omne bonum aut Deus, aut Dei est, pro-*
 ta, effectus dependens & participatus à Deo. Ad eus-
 dem modum peccatum est summum & infinitum ma-
 lum, si non *intensiuè*, vt loquuntur Theologi, sal-
 tem *obiectiuè*: ergo est solum malum; quia omne ma-
 lum est tale, aut quia peccatum est, aut quia ad illud
 ordinatur. Vnde patet, peccatum non duntaxat esse
 infinitum malum; sed summum & solum malum. Et
 hac prima ratione conuictus remanet Christianus, odio
 habendum esse peccatum, & non quocumque odio sed
 summo & infinito, neq; infinite duntaxat sed solitariè.
 Odio habenda non est paupertas, non infirmitas, non
 inimicus, nec ipsa mors (hæc enim in se mala non
 sunt, nec sunt offensæ Dei, non sunt contra Deum, ne-
 que nos Deo priuant) at solum peccatum, vt solum est
 verum malum, ideoque odio habendum & fugiendum.
 Verum quæ est causa, quod, cum peccatum sit tam ma-
 gnum malum, horrendumque adeo monstrum, non
 tantum non fugiatur & odio habeatur; sed etiam amo-
 tur, desideretur, ac procuratur? Ratio est, quæ
 comparat laruatum, malitiam suam & turpitudinem
 sub larua sensibilis voluptatis & oblectamenti abscondit
 & contegit: quemadmodum si Diabolus sub forma pu-
 eherrimi adolescentis compareret, seque hominem ob-
 feret oculis. Verum est, imò verissimum, peccatum esse
 malum, & infinitum malum, vt dictum est: at non est malum
 quod oculis corporeis sensus, sed spiritualibus animæ conspi-
 citur oculis: non est malum sensibile, sed malum intel-
 ligibile. Quapropter si videre desideres, quam grande
 malum sit peccatum, quanta sit eius turpido, noli in ex-
 ternæ boni sensibilis apparentia persistere; sed perge vi-
 terius, & intellectus fideique lumine ad ipsum & pro-
 prium peccati malum vsque, sub illa boni apparentia
 coniectum & absconditum, penetra, & peccatum non
 malum duntaxat; sed summum esse malum & summum
 in omni genere mali deprehendes: summum malum in

amaritudine cordis: summum malum in remotu conscientia: summum malum in offensa Dei: summum malum in pœna damni sensus. Quamobrem consulit S. Augustinus: *Peccatores intelligite: ac sic diceret: peccatores considerate & intelligite, qui non solum sensu præditi estis; sed etiam intellectu, & hic est pars vestra principalior: ideoque intelligite, non ad id, quod sensus vobis repræsentat, respicite; sed malum, quod sub externa illa boni apparentia absconditur, contemplamini, inspicite, ponderate: Intelligite, quia malum & amarum est reliquisse Deum. Expertus in hoc ipse sum, creditore mihi, ait idem S. Augustinus. Quia vnum alteram uè experietur peccator: aut dolorem continuum in hac vita, aut cruciatum & pœnam æternam in altera. Virumq; malum, amarum utrumq;. Ab utroque liberame, Domine.* Apposita quâdam similitudine explicat & declarat S. Augustinus stultitiam peccatoris, qui propter vnam duntaxat apparentis dulcedinis stillam, deglutit infinitam peccati amaritudinem. Comparat peccatorem deceptam decepto pisci hamo sub elca abscondito capto: *Escam deuorat, qui hamum non videt, capit escam promptè lætanterque, quia non aduertit fraudem, non cognoscit hamum sub elca latentem.* At quando piscator incipit piscem attrahere & conducere ad litus & ad mortem: *Tunc torquentur visceratus, mortis perferunt agonem, summoque suo damno & experientia probat hamum pœnam, quam primò non agnoscebat.* Talis est casus miseri peccatoris: *Escam deuorat, qui hamum non videt.* Videt apparentem peccati escam; at non conspicit occultum venenum internæ malitiæ culpæ: & quia non considerat verum malum, sed apprehendit duntaxat apprensens bonum, capit escam, & hamo capitur: fruuitur voluptate, & ligatus remanet, & de culpa condemnatus. Piscis sumendo escam gaudet; & quando hamo attrahitur, cruciatur: Ad eundem modum peccator lætus viuit & hilaris in statu peccati; at quando obructur infirmitate, quando manus Dei vindicatrix comparebit, quando temporis fines egredietur, æternitatisque subintrabit regiones, tùm sentiet, tùm experietur, *quanta*

Tho posterior

D

sormen-

S. Aug. in
Medit.

Jerem. c. 2.

S. Aug. ib.

LOYSII
DEREI
LIB. II
O. V

tormenta cum aviditate deuorauerit, quam graue fuerit malum, quod concurrat propter momentaneam voluptatem. Considera, quâ ratione in hoc vasto Mediterraneo oceano cuncti Angeli piscationi incumbant facti piscatores hominum, tum boni, tum mali Angeli. Cape bonorum Angelorum escam, quæ est celestis consolatio: unge verò escam Dæmonum, quæ est peccati oblectamentum: illâ enim capiêris ab aureo hamo Diuini Amoris in æterna vita: hac verò ab hamo infernali odii Deo in æterna morte. Solido igitur fundamento nititur prima ratio, quâ probatur odio summo habendum esse peccatum: quia est summum malum, malum nõ sensibile quod sensus percipitur oculis, sed intelligibile, quod oculo intellectus & fidei cognoscitur. Quapropter nõ erres, temporalibus Mundi illectus bonis, claudis sensus oculum. & aperi oculum fidei, contemplantur considera non apparens bonum escæ; sed verum & mansuetum hami sub illa absconditum.

Peccatum, Infernus portatilis.

CAPUT II.

lib. 3. de offic.

Psalm. 24.

S. Bern.

serm. 24. de Assumpt.

Ioan. 8.

lib. 3. de offic.

Psalm. 24.

S. Bern.

serm. 24. de Assumpt.

Ioan. 8.

lib. 3. de offic.

Psalm. 24.

S. Bern.

serm. 24. de Assumpt.

Ioan. 8.

S Ambrosii sententia est: *Impii, etiam dum uiuunt, in inferno sunt, patiuntur pœnas inferni habent infernum portatilem: quocumque uadunt ipsum secum deferunt tormentum: Sic uiuentes in infernum descendunt.* Priusquam descendant in infernum mortui, iam ibidem inueniuntur uiui. Idem confirmat sanctus Bernardus: *Infernus anima rea constituitur: Et id ipsum probat ratio: enim uerò sunt in inferno: primum, perpetua seruitus Diaboli secundum pœna damni: tertium pœna sensus.* Et tres pœnas experitur peccator in peccato mortali constitutus. Primum, est mancipium & seruus Sathane libertate destitutus. *Qui facit peccatum, seruus est peccati, & per peccatum mancipium constituitur Sathane, qui est Dominus ac Princeps Regni peccati.*